

Мінімізація витрат транспорту залежить від економічного вибору виду транспорту, конкретних засобів транспорту, оптимізації трас і часу транспортування. Як свідчить проведений аналіз, для перевезення лікарських засобів найчастіше використовують власний транспорт. Перевагами використання власного транспорту є те, що власні транспортні засоби легше облаштувати до вимог, які висуваються міжнародними стандартами якості до процесу транспортування лікарських засобів а, по-друге, легше контролювати їх чистоту та придатність до процесу транспортування лікарських засобів у певний період часу. На сьогоднішній день для перевезення лікарських засобів, в основному, використовують автомобільний транспорт. В умовах постійного росту транспортних витрат особливого значення набуває розробка оптимальних схем поставки лікарських засобів. Одним із методів зниження транспортних витрат є консолідація і маршрутизація перевезень, що базується на раціональних транспортних технологіях і встановлених графіках доставки ліків споживачам.

Однак, прагнення досягти часткових цілей ланки логістичної системи призводить до збільшення загальних логістичних витрат. Так, на стадії матеріально-технічного забезпечення зусилля традиційно спрямовані на мінімізацію витрат торговельно-закупівельних операцій; на стадії виробництва – на мінімізацію витрат на виробництво одиниці лікарських засобів; на стадії транспортування – на підвищення ступеня використання пересувного складу і вибір найбільш економічної транспортної технології. Спроби гармонізувати ці різні цілі в більшості випадків призводять до зростання витрат в процесі руху матеріальних ресурсів, що негативно впливає на ціну лікарського засобу. Це обумовлене відсутністю методологічних і методичних досліджень в сфері управління логістичними витратами, що потребує створення сучасного механізму управління логістичними витратами. Умовою створення цього механізму є отримання фармацевтичним підприємством ефекту внаслідок координації і оптимізації витрат в логістичному ланцюзі, переходу від локальних цілей управління логістичними витратами до системного управління ними відповідно до загальних цілей логістичної системи; удосконалення нормативного та інформаційного забезпечення цього процесу.

1. Сагайдак-Нікітюк Р.В. Актуальність і особливості логістичних витрат підприємств фармацевтичної галузі / Р.В. Сагайдак-Нікітюк // Вісник СевНТУ : зб. наук. пр. – № 116. – 2011. – С. 30.

ПАНАСЕНКО Д.А.
Національний університет “Львівська політехніка”

КООПЕРАЦІЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА РИНКУ СПЕЦТЕХНІКИ

© Д.А. Панасенко, 2012

Ринок спецтехніки є доволі специфічним, адже він представлений ринком озброєння та ринком цивільної спецтехніки (автонавантажувачі, підйомні крани, автомобілі спеціального призначення тощо). На особливу увагу заслуговує розвиток ринку озброєння в Україні та проблеми забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств на світовому ринку озброєння. До 2010 р. на ринку України працювало близько 150 державних підприємств, діяльність яких була пов'язана із розробленням, виготовленням, ремонтом та обслуговуванням озброєння. Кожне із цих підприємств підпорядковувалось відповідному відомству (Міністерству оборони України, Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству внутрішніх справ, Державному Космічному Агентству, Міністерству промислової політики України тощо). Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України “Про утворення Державного концерну “Укроборонпром” №1221 від 29.12.2010 р. зі змінами та доповненнями з метою підвищення ефективності функціонування державних підприємств, які здійснюють власну діяльність у сфері розроблення,

виготовлення, реалізації, ремонту, модернізації та утилізації озброєння, військової та спеціальної техніки, боєприпасів та беруть участь у військово-технічному співробітництві з іншими країнами, створено Державний концерн “Укроборонпром”. Цей концерн об’єднав станом на 01.01.2012 р. 124 підприємства сфери озброєння. Варто зауважити, що перелік підприємств постійно доповнюється та доопрацьовується. Україна у цій сфері запозичила російський досвід, де курс на консолідацію взято ще на початку XXI ст., але у Росії відбувається створення корпорацій, тобто договірних об’єднань, що зумовлює менший рівень централізації управління їхніми учасниками.

За оцінками вітчизняних та іноземних експертів, консолідування такої значної кількості підприємств у єдиний Державний концерн “Укроборонпром” створює для України низку переваг, а саме: можливість провадження єдиної державної політики щодо розвитку оборонно-промислового комплексу України з урахування економічних, військових, політичних та соціальних інтересів; створення передумов для побудови раціональної структури управління оборонно-промисловим комплексом на засадах оптимізування кількості підприємств, поглиблення їхньої спеціалізації та кооперації, збалансованого розвитку їхньої діяльності; забезпечення єдиного централізованого контролю над оборонно-промисловим комплексом, що дасть змогу оперативно реагувати на проблеми діяльності підприємств-учасників концерну; створення умов для реалізації масштабних програм розроблення та виробництва озброєння нового покоління тощо. Кооперація підприємств-виробників та експортерів озброєння в межах концерну дає змогу сконцентрувати під єдиним керівництвом діяльність у цій сфері а також вивести її на якісно новий рівень, вирішивши нагальні та гострі проблеми. Зокрема, за офіційними даними Державного концерну “Укроборонпром”, загальна кредиторська заборгованість усіх підприємств на момент їх прийняття до складу концерну сягала близько 819 млн. грн. У 2012 р. Верховною Радою України прийнято у першому читанні законопроект про списання безнадійної заборгованості підприємств, що входять до складу концерну, з метою нормалізації діяльності галузі, зміцнення позиції України як провідного спецекспортера, фінансового оздоровлення підприємств, призупинення на окремих підприємствах процедури банкрутства.

Розвиток коопераційних зв’язків в межах підприємств концерну спрямований на реструктуризацію, підвищення фінансової результативності, технологічну модернізацію та виготовлення і продаж конкурентоспроможної продукції. Окрім цього, кооперація створюватиме інформаційну базу для акумулювання оборонного замовлення з боку України та замовлень з боку інших країн світової спільноти.

ПАРТИН Г.О., ЗАДЕРЕЦЬКА Р.І.
Національний університет “Львівська політехніка”

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ГРОШОВОГО ПОТОКУ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗАЛУЧЕННЯМ КОШТІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗРОСТАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВА

© Г.О. Партин, Р.І. Заdereцька, 2012

Функціонування суб’єктів господарювання в умовах жорсткої конкуренції на ринку не можливе без належного фінансового забезпечення. Зокрема, налагоджена система управління власними та залученими коштами дає змогу підприємствам займати високі конкурентні позиції та нарощувати конкурентні переваги. Цьому сприяє розроблення обґрунтованої політики управління грошовими потоками, основним завданнями якої є збалансування структури грошових потоків залучених коштів, планування, постійний контроль та регулювання їх руху у виробничо-господарській діяльності підприємства.

Питанням, пов’язаним з управлінням грошовими потоками приділяло увагу багато вітчизняних та зарубіжних вчених, серед яких: І.А.Бланк, М.Д. Білик, Ю.М. Воробйов, А.О. Єпіфанов, Т. Керанчук, М.І. Крупка, О.І. Скаско, С.І. Кручок, О.В. Мицак, О.В. Павловський, А.І. Панченко,